

Literair

Van onze medewerker

Gedichten van Peter Theunynck

Vuurrood ondergoed

Hoe ik ontdekte dat ze Poolse was?
Uit haar Engels had ik niets besloten.

Haar neus had aan de Vlaamse grond ontsproten
kunnen zijn. Haar oren liepen in de pas.

De straat vermenigvuldigde de hartslag van haar hakken.
Strakke vaasjes bloeiden open in gespierde dijen.

Glad als zeegeschuurde keien,
glitternagels die ze elke dag liet lakken.

Onderontwikkeld was de boezem niet.
Haar ronde vormen luisterden precies

naar hedendaagse normen. Geen mens
die ooit haar afkomst aan haar curven ried.

Het was pas toen ze zich voor mij van al het overtollige
ontdeed, dat ik mij schroeide aan die gloed, ze droeg

geen zwart noch wit, maar vuurrood ondergoed.
Toen hebben al mijn Poolse dialecten haar aanbeden.

Elia

Aan eindeloze ketens vastgeklonken:
reuzen, landschappelijk geboeid.
Dwars over heuvels en graanschuren,
langs snelwegen, vervloeiende valleien.

Steden vermijd ze, deze colonne.
Daar stuurt ze haar kinderen met
mondvoorraad, krimpens tussen
baksteen, door Pechelbuizen.

Nauwelijks waarneembaar voor het blote oog wordt bewogen. Een hoog gespannen wachten tot iemand hen bevrijdt en alle mensen zonder vallen.

Leger van de Qin-keizer

Met zeventuizend, met gesloten ogen, met zijn eeuwen staan ze onder vele lagen pal. Met lansen opgezogen door onderstromen, zwaarden in de smidse van de tijd ontsmeed, vaandels met de grond gelijk.

Ter plaatse rust betekent hier nog iets. Een keizer in een sarcofaag een keizer. Een vingerknip van klei: dit leger valt schouder aan schouder, traag en waardig de uitgestorven forten van de vijand aan.

Da Vinci Code

Leonardo wist: niet Johannes, wendde zich die avond af zodat de v van vruchtbaarheid/verraad tussen hen rechttop kwam staan.

Je kon heuvels horen zwijgen. Veel handen betekenden niets en die met het mes was toevallig van niemand. Hield zich op de vlakte. Er was voorlopig brood.

Het bloed geschonken na de maaltijd was een uitgemaakte zaak. In de Provence stond een huis. Men trok een kruis. Vrouw en zonen moesten ergens wonen, toen het uit was.